

Selma Lagerlöf: Tal i Värmländska sällskapet i Stockholm

Talare
Selma Lagerlöf
Författare

Datum
13 december 1925

Plats
Stockholm

- 1 Det är mycket kärt för en hemmaboende värmlänning som jag att se landsmännen samlade för att fira det gamla, goda landskapet, för att uppliva minnet av barndomsåren och släktgårdarna. Jag är glad att kunna än en gång ta med mig hem den klang av hänryckning
- 5 och saknad, varmed Värmlandsvisan sjunges en sådan här kväll, att kunna avlägga vittnesbörd i hembygden, att den inte är glömd, att dess minne alltjämt framkallar en varm glimt i ögat och en darrning i rösten.
- 10 Vidare skulle jag vilja säga, att det är en särskild glädje för mig, att Värmlandsfesten numera är förlagd till den trettonde december. Det har ju alltid varit så, att man i Värmland har ihågkommit Sancta Lucie dag. Jag vet inte riktigt varför dess firande har bitit sig fast just där. Det måste väl ligga däri, att den festen särskilt passade
- 15 oss. Vi måtte ha tyckt om en sådan där liten inledningsfest till julen, detta lilla avbrott i stöket, då man får fröjda sig åt alla sorters korv och sylta, som lagats till under december-slakten. Och först och främst har man glatt sig åt den vitklädda jungfrun med ljuskronan kring huvudet, bilden av den försvunna solen, som visade
- 20 sig i vintermorgonens mörker, kringbjudande den upplivande och värmande drycken, ett budskap om sommarvärme och sommarfröjd.

- Är det något särskilt värmländskt just i detta? Det är matglädje, kalasglädje, glädje över färskt bröd, fet korv och starkt öl. Men det
- 25 är inte nog härmed. Man får aldrig glömma, att fru Lucia, som dukar fram sina ymniga gåvor, bär ljuskransen om huvudet. Vid hennes fest hör det till, att även själen skall väckas ur vinterdvalan, den skall stå upp till snillrikt tal, till eldande sång, till vinnande sällskaplighet.

Mina damer och herrar! Kommer inte Lucia oss till hjälp? Då vi tänka på att denna ljusjungfru alltid har varit älskad ibland oss, förstå vi inte då också vad det är, som gör vår hembygd så kär för oss?

35 Vi må vara komna från stad eller land, från herrgård eller bondebygd, vi veta nog, att överallt har man måst sträva och knoga för att hålla livet vid makt. Men därbredvid fanns det dock alltid något, som lyfte och fröjdade. En krona bland Svea Rikes länder har man kallat vårt landskap. Den kronan kan nog råka till att vara flätad av
40 simpelt lingonris, men bland bladen glänsa lågor, som äro sinnebilden av vår yppersta skatt, av det ljusälskande, tappra, strålande Värmlandslynnnet.

45

Källa

<div>Manuskript hämtat från Lagerlöf, Selma, 1858-1940. - Tal / Selma Lagerlöf; textkritisk utgåva utgiven av Petra Söderlund och Ilaria Tedde; inledning av Brigitte Mral; huvudredaktör: Petra Söderlund (2025-10-15).</div>

50

Taggar

1920-tal, 1925, Författare, Kvinna

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/selma-lagerlof-tal-i-varmlandska-sallskapet-i-stockholm>

55

60

65